

1906-06-03

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9005>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' επιστολάς τῆ Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορά Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2.

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΑΙ ΔΥΟ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς ἐφέσεως τῶν ἐναγόντων Ἀρχιμανδρίτου κ. Φιλοθίου καὶ λοιπῶν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν Σχολειῶν Λευκωσίας δυνάμεθα καὶ εὐρίσκωμεν νὰ ἐκθέσωμεν τὴν γνώμην ἡμῶν περιοριζόμενοι ἰδίᾳ εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν αὐτῆς μέρος, ὅπερ κεν κηται τὸ μείζον διαφέρει πρὸς τὴν Ἑλληνικῆν Ὀρθόδοξον Κοινὴν τῆς γῆσου.

Ἀκρως εὐλαβῆ γλάσαν μετέρχεται ὁ ἐντιμος βρεττανὸς Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ἀναφερόμενος εἰς τὴν γεγραμμένην Ἐκκλησιαστικὴν Κύπρου, χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς θρησκευτικῆς εὐλαβείας τῶν Ἀγγλοσaxόνων. Παρὰ τὴν εὐλαβίαν ὅμως ταύτην ἐπηρεάζεται, ὡς εἶδος, ἡ γνώμη του περὶ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῶν Θεσμιῶν καθόλου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ κ. Πρόεδρος ὑπέμνησε τοὺς ζοφεροὺς χρόνους τῶν Φράγκων καὶ τῶν Ἑνετῶν ἐν Κύπρῳ καθ' οὓς ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ὑπέστη διωγμοὺς ὁμοίους πρὸς τοὺς τοῦ Νέρωνος καὶ τῶν ἄλλων χριστιανομαχίων ρωμαίων αυτοκρατόρων, δὲν ἀνεβόλησεν ὅμως καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν γεγονός καθ' ὃ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἐκνήρωθη ὡς ἀπασχιωμένη τοῦ σώματος τῆς καθόλου Ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς, διότι ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν βίαν τοῦ φραγκικοῦ σιδήρου καὶ τοῦ πυρὸς ἐνέδωκεν εἰς τινὰς διοικητικὰς μάλλον ἢ δογματικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ παπικοῦ λεγάτου. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὁ φερὸς Ἐκκλησιαστικὸς ἐκθέσει καὶ ἀπερσελεύτως ἐμμένει εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰ θέματα αὐτῆς, καὶ ἐμπνεομένη ἀπὸ τοῦ ῥήματος τοῦ Κυρίου «καὶ πύλα κἀθου οὐ κατισχύσουσιν» ἀπέκρουσε πάντοτε καὶ ἀπεδοκίμασε πᾶσαν καὶ τὴν ἐλαχίστην παρεκκλίσει ἀπὸ τῆς κεκαρφημένης ὁδοῦ, ἣν ἔπειμον οὐχὶ ἰδιοτροπία προσώπου τινὸς ἀλλ' ἡ περὶ αὐτῆς καὶ ἡ ἀγιότης τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας συγκροτούντων τὰς οἰκουμέν. Συνόδους, αἵτινες ὑπὸ τὴν ἐδήξιαν καὶ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἁγ. Πνεύματος φωδόμενον τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου καὶ περιεργάζοντο τὸν θεῖον νόμον αὐτοῦ ἵνα μὴ πέσῃ ἐν ἑωτῆ, ἢ μεία κεραια.

Ἀκμπτος καὶ ἀτεγκτος ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία πρὸς πᾶσαν καὶ τὴν ἐλαχίστην δογματικὴν μεταβολὴν περὶ πλείστου ποιεῖται καὶ τὴν κανονικὴν καὶ εὐρύθμιον διοικήσιν αὐτῆς ἦν ὤρισε καὶ ἐκάνονισεν ἐν Οἰκουμηνικαῖς καὶ ἐν Τοπικαῖς Συνόδοις, εἰ δὲ ποτε ἢ βία τῶν και-

ρῶν ὑπὲρβύσει τινος παρεκκλίσει ἐν τῇ διοικήσει καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τυπικῷ, μολὶς ἢ βία ἐκείνη ἐξέλιπεν ἐπιβλήθη ἀέσις καὶ τυχρὴ ἢ ἐπ' ἀνοδος εἰς τὸ ἀρχαῖον καθεστῶς.

Τὸ κρῖος τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Θεσμιῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ δογματικῷ καὶ τῷ διοικητικῷ αὐτῶν κύλῳ τοσαύτην κεν κηται δυνάμιν καὶ αὐθεντίαν ὥστε ἐπεβλήθησαν οὗτοι καὶ ἐν τῷ πνευματικῷ τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν ὑπεκῶν χριστιανῶν καὶ ὁ πορθητὴς Μωάμεθ Β' καὶ τάντες σχεδὸν οἱ διάδοχοι αὐτοῦ δι' ἀλλεπαλλήλων φρικανῶν καὶ βερκτιῶν ἀνεγνώρισαν καὶ καθιέρωσαν τὸ κρῖος αὐτῶν καίτοι δημιουργοῦντες οὕτω κράτος ἐγκράτει ἐν τῇ Τουρκ. Ἐπικρατείᾳ. Ὅτε μετὰ τῆς Κριμαϊκῆν πόλεμον ἐγεννήθη ἐν Τουρκίᾳ ὁρμὴ καὶ πόθος πρὸς φιλελευθέρους πολιτικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ ἡ Τουρκικὴ Ἐπικράτεια ἀνεκηρυχθη μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκουμένης, ἠδύνατο νὰ θεωρηθῶσι περιττὰ ἢ καὶ ἐπιβλαβεῖς αἱ ἐκκλησιαστικαὶ προνομίαι ὑπὸ τὸ ἐπαγγελόμενον κράτος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δικαίου ἐν Τουρκίᾳ. Ἐντούτοις αἱ προνομίαι αὗται ἔτυχον εἴπερ ποτε ἐπιστήμου καὶ ἰσχυροῦς κύρους διὰ τῆς ἐν Παρισίῳ Συνθήκης καὶ μίχρον ἐπειτα διὰ τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν οὓς συνέταξε τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ Θεσμιῶν, αἵτινες σήμερον ἀποτελοῦσιν οἰονεὶ νόμον θεμελιώδη τῆς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κεκυρωμένον καὶ τσῶν οὐκ ἀδιακρίτων καὶ ἐν ταῖς ἀσῶνται ἀδιακρίτων καὶ ἐν ταῖς ἀσῶνται Ἐκκλησίας καὶ πολιτείας ἐν Τουρκίᾳ. Τοὺς Κανονισμοὺς τούτους καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς προνομίαις ἐπεθεωροῦσιν ἐκ νέου τὸ ἐν Βερολίνῳ Συνέδριον μετὰ τὸν τελευταῖον Ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, στερρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως ἐμμένουσα εἰς τὰς ἀποστολικὰς πράξεις καὶ παραδόσεις, ἐν Συνόδοις καὶ μόνον ἐν Συνόδοις θετέλει τὸς διέποντας αὐτῆν κανόνας καὶ θέματα. Ἀρῶ ἡς ἀπέβησαν ἀδύνατοι πρὸς Οἰκουμηνικὰς Συνόδοις, τὰ ὑπὸ τῶν ἐπιτῶν Ἀγ. Οἰκουμηνικῶν Συνόδων δεδομένα καὶ θετισσάμενα ἀποτελοῦσι θεμελιώδη καὶ ἀπαράβατον γάρ τὴν δογματικὴν καὶ διοικητικὴν καὶ πᾶσα τοπικὴ Σύνοδος συγκροτεῖται καὶ ἐργάζεται καὶ ἀποκρίνεται διοικητικῶς καὶ εὐλαβῶς.

Ἡ συγκροτήσις ἀπὸ Συνόδου ἐκκλησιαστικῆς ἀποτελεῖ σπουδαιοτάτην καὶ αὐτοαὐδέστικον κανονικὸν θέμα ὑποκείμενον τελειῶς εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ πρὸς αὐτοὺς αείποτε ρυθμιζόμενον. Ἐννοοῦμεν καὶ δικαιολογούμεν τοὺς διαταγμοὺς τοῦ εὐπαιδίστου βρεττανικοῦ Δικαστοῦ καὶ τοὺς ῥόλους αὐτοῦ ὅπως μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὰς ἐπιβλαβεῖς καὶ ὑψηλὰς χωρὰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, διότι φάνονται ὁρῶς εἰς

αὐτὸν χωρὶς ξέναι καὶ ἀγνωστοί, ἢ δὲ περιπλάνησις ἐν αὐταῖς ἠδύνατο πρὸς ν' ἀποβῆ ὀχληρά.

Οἱ φόβοι ὅμως οὗτοι καὶ οἱ διασταγματοὶ δὲν ἐπετρέποντο εἰς Ἑλληνοὺς Ὀρθοδόξον Δικαστὴν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἐξὸς κ. Θεοχ. Μιχαῆς δὲν ἐδίετσε προκληθεὶς ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐπιδίκου θέματος, τοῦ τεθέντος ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ παρὰ τοῦ Ἐφετείου, μετὰ θάρρους καὶ βήματος σετεροῦ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν ὑψηλὴν μὲν καὶ ἱερὰν ἀλλὰ γνώριμον καὶ ἐπαγωγὸν χωρὰν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου ἀναζητήσας ἐν αὐτῷ φῶς ἵνα διαλύσῃ τὸ ἐπιχυθὲν σκότος ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς γεγραμῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν κομματικῶν καὶ πρωτοπικῶν συμπερόντων καὶ παθῶν.

Ὁ κ. Θ. Μιχαῆς δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μεμβράνας καὶ τίτλους ἐπισημονικῶς ἐν τῇ νομικῇ καὶ τῇ θεολογικῇ, οὐδ' εἶχε τούτων ἀνάγκην ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, διότι τυχῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἱκανῆς Ἐκκλησιαστικῆς παιδείας καὶ διατελέσας πάντοτε τέλνον εὐσεβῆς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καλῶς ἐγίνωσκειν ὅτι ταύτην διέπουν κανόνες καὶ θέματα σαφῆ καὶ ἀπαραρῶματα ἐν τῇ συνειδήσει καὶ ἐν τῇ δικαιοῖαν παντὸς καὶ ἀκρῶ δακτύλῳ γευσάμενον παιδείας τινος ἐκκλησιαστικῆς ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ πίστει.

Ἀποκλαίει καὶ θρηγεῖ ὁ Ἑλληνας μετὰ τοῦ Βρεττανικοῦ Δικαστοῦ τὴν θλιβερὴν καὶ θρηνώδη τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κατάστασιν, δὲν διστάζει ὅμως καὶ νὰ ἐκράτῃ σαφῆ καὶ ἀπερίφραστον γνώμην, προσκείμενος ἐγγύτατα καὶ εὐλαβῶς εἰς τοὺς ἱ. Κανόνας, περὶ τοῦ κανονικοῦ ὄντως κατὰ τὸν ἱ. Συνόδου καὶ τῆς προχειρίσεως εἰς Ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα.

Ἀναγινώσκοντες τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαστοῦ διὰ τὸ ἀπερίττον καὶ σαφές, τὴν αὐστηρὴν καὶ ἀκριβῆ τῶν συλλογισμῶν ἐίρων καὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀναπόδραστα ἀπὸ τούτων συμπεράσματα ἀνεκαλέσμενα ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν ἐν τῶν πολλῶν ἐπεισοδίων ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὰς παρρημονὰς τῆς Ἀ. Οἰκουμηνικῆς Συνόδου.

Πολλοὶ ἐθνικοὶ φιλόσοφοι εἶχον μεταβῆ τότε εἰς Νικαίαν διὰ περιεργίαν, ἐν οἷς καὶ ὁ Φαίδων, ὅστις κατὰ τὰς συζητήσεις ἐν δημοσίοις τόποις ἐσκώπετε καὶ κατερωτολόγετο τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Γέροντες προήλθεν εἰς μέσον τότε σεβάσιμος καὶ γενόμενος ὁμιλοῦντος, οὐδὲν ὅμως κεν κηται μόνον προτέρημῃ διαλεκτικῶν ἢ ρητορικῶν. Ἡ ἐμφάνισις του προκάλεσε τῶν ἐθνικῶν μὲν τὸ μείδιμα τῶν χριστιανῶν δὲ τὸν φόβον μήπως περιπέσῃ εἰς τὸ γέλοισιν. Οὐδεὶς, ὅμως, ἐτόλμησε νὰ τὸν σταματήσῃ διότι ἀπράγαμιν γενικόσ σεβασμῶς. Ὁ ἱερὸς πρεσβύτερος τότε λέγει:

«Ἀκουσον, φιλόσοφε, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ὑπάρχει Θεός, ποιητὴς τοῦ οὐρανοῦ

καὶ τῆς γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Πάντα ἐποίησε διὰ τοῦ Λόγου αὐτοῦ, καὶ πάντα ἐστερώσε διὰ τῆς ἀγιότητος τοῦ Πνεύματος Του. Τὸν Λόγον τοῦτον καλοῦμεν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐϋσπλαγχνισθεὶς τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὰ παραπτώματα καὶ τὸν βίον αὐτῶν, ὅμοιον πρὸς τὸν τῶν κτηνῶν, νυδὸκκισεν ἐκ παρθένου γεννηθῆναι καὶ ἀποθανεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλευσεται δὲ πάλιν κριτὴς τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς. Τοῦτο καὶ μόνον πιστεύομεν. Μὴ πόνει λοιπὸν ζητῶν ἀποδείξεις περὶ ὅσων ἢ πιστῆς μόνον νοεῖ καὶ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεως τούτων ἢ μὴ. Ἄν πιστεύεις ἀπόκριναι μοι ἀπεριφρόστως. Ὁ φιλόσοφος ἐν ταρχῆ καὶ συγκινήσει ἀπαντᾷ «Πιστεύω». Ἐθεωροῦσε μετὰ τοῦτο πρὸς τοὺς τέως ὁμοθρήσκους του ὅτι ἠσθάνθη ἐνδομυον ὤθησιν ἀκατανίκητον ἀναγκάζουσαν αὐτὸν νὰ ὁμολογήσῃ

πίστιν πρὸς τὸν Χριστόν. Ἐγγράσας ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ Ἑλληνας δικαστῆς, δὲν εἶχε ἀνάγκην εἰδικῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείσεως ἵνα ἀποφανθῆ ὡς ἀπερῆματο περὶ σπουδαίου θέματος τῆς συγκροτήσεως κανονικῆς Συνόδου, διότι ἔρχεται πρὸς τοῦτο ἀνοπόκρῖτος πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν εὐλαβία καὶ εὐσεβείητος περὶ τούτων κρίσις.

Τὸ Ἐφετεῖον δὲν ἐθεωροῦσεν αὐτὸ ἀναρμόδιον ὅπως ἐπιλάβηται τῆς ἐξετάσεως ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ἐπεδείξατο δὲ μόνον ἀξίειπαινον ἐπιφυλακῆν, ἀφ' ἧς δὲν ὑπῆρχεν ἀφορμὴ ὅπως προέλθῃ ἐν τῇ προκειμένῃ ἐνώπιόν του ἀποφάσει. Ἐπιζόμενος δὲ τὰς ταχέως ὁμολογίας αὐτῶν ταύτην εὐκαίρῃ ὅπως τεθῆ τέρμα εἰς τὴν ἀξιοθρηνητον κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἦν ἀποκλαίεται καὶ οἰκτιροῦσιν οἰκτεῖται καὶ ξένοι.

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΠΑΙΣΙΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Τὰ αἷτια τῆς ἀδιαφορίας καὶ περιφρονησεως πρὸς τὴν Κύπρον.

IV

Οἱ ἔροι ὑπ' οὓς ἡ Κύπρος περιήλθεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν καθίστων αὐτὴν προνομιοῦχον μετὰ τῶν ὑπὸ τὸ Βρεττανικὸν σκῆπτρον ξένων χωρῶν καὶ παριέχον εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα ἀξιώσεων ὅπως ἐξαιρέτικῶν. Ἡ Κύπρος δὲν ἐξέμετο δορυβάτω, ἀλλὰ περιήλθεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν ὡς ἀνεκτικὴν συμβάσεως. ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς διοικῆς ἡ Ἑλλάς ἐγκατελείρη παρὰ τοῦ λόρδου Βηκονσφηλδ ἐν τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου καὶ ἐκινδύνευσε ν' ἀποβῆ πᾶσαν ἐλπίδα περὶ πραγματοποιήσεως τοῦ 23 ἄρθρου τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς ἐν Βερολίνῳ διεθνοῦς Συνθήκης, οἱ οὐ διετυποσθῆ ἢ ἐπιθυμία τῶν Δυνάμεων ὅπως ἐφεξῆς ἢ μεθίριος γράμμῃ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διήκῃ ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου διὰ τῶν Καμβουνίων καὶ τοῦ Θουάμιδος (Καλάμα) ποταμοῦ εἰς τὸ Ἴονιον πέλαγος.

Ὁ λόρδος Βηκονσφηλδ καὶ ἅπαν τὸ Τορικὸν κόμμα μετ' αὐτοῦ ἐθεώρησαν ὡς νέον ἀδάμακτα τοῦ Βρετανικοῦ Στέμματος τὴν Κύπρον καὶ ὑπέσχετο ν' ἀναδείξῃ αὐτὴν παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς, ἦτο δὲ αὐτὴ ἡ πρώτη χωρὴ ἣν ἀνελάμβανε νὰ κυβερνήσῃ ἡ Ἀγγλία ἐν τῇ ἐγγυτέρᾳ ταύτῃ Ἀνατολῇ ἵνα καταστήσῃ αὐτὴν πρότυπον καὶ ὑπόδειγμα εὐνομίας, τάξεως, καὶ προόδου εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ κατοχὴ ἀπὸ τῆς Κύπρου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐσκόπει μόνον εἰς τὴν ἐπιτήρησιν καὶ τὴν ἀμυναν κατὰ πάσης νέας ρωσσοικῆς προελάσεως ἐπὶ τὴν Ἑλλάσονα Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς κατάκτησιν τῆς εὐνοίας καὶ ἐκτιμήσεως τῶν λαῶν τῆς Ἀνατο-

λῆς ὑπὲρ τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Ἀγγλικῶ ἔθους. Τοσοῦτον δὲ μάλλον ἐπέδωκεν ταύτην οἱ Ἀγγλοὶ πολιτικοὶ καθόσον ἐπρόβουον ὁρῶν, ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Ἀνατολὴ δικαίως ἢ ἀδικῶς ἐθεώρει ὡς προστάτιδα κατὰ τῆς τουρκικῆς τυραννίας τὴν Χριστιανικὴν Ὀρθόδοξον Ρωσσίαν, τὴν αἰώνιαν ἀντίηλον καὶ ἐχθρὰν τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἀνατολῇ.

Ἄμα τῇ κατοχῇ διεπράχθη μέγιστον κατὰ τῆς Κύπρου ἀδικημᾶ ἢ ἐπιβολὴ τοῦ ἐπαράτου φόρου τῆς ὑποτελείας ὅστις κατὰ τὴν γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Κυπριακῆς Συμβάσεως εἶδει νὰ πληρῶνηται παρὰ τοῦ Ἀγγλικῶ Ἰσχυροφυλακίου, ἀλλῶς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γένηται ἡ Κύπρος παράδεισος ἀνατολικῆς ἐπιδαρνομένη δι' ἀφορρῆτου καὶ καταστρεπτικῆς φορολογίας.

Ἡ αἰτία μεταπολίτευσε δικαίως ἐχαιρετισθῆ μετ' εὐφροσύνης παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου ὅστις ἀπῆλλάγη οὕτω βδελυκτῆς τυραννίδος καὶ μέχρι οὐ συνέβη ἀπὸ τῶν πρώτων ἐκείνων εὐφροσύων συγκινήσεων ἐδέησε νὰ παρελθῆ χρόνος ἱκανὸς καθ' ὃν ἐπῆλθεν ἄλλοι γονοὶ ἐπιδράσαν ἐμμέσως ἀλλὰ λίαν αἰσθητῶς ἐπὶ τὰς τύχας τῆς νήσου, ἢ κατοχῆ τῆς Ἀλγυπτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικῶ στρατοῦ καὶ ἢ ἐξασφάλισις τῆς πρὸς τὴν Ἰνδικὴν θαλασσίας ὁδοῦ διὰ τῆς Σουεζίου Διαύρου.

Ἡ Κύπρος ἀπέβαλεν ἐκτοτε πᾶσαν στρατηγικὴν σημασίαν καὶ ἐξέπεσε πολὺ ἐν τῇ συνειδήσει τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀντι ἀδάμακτος εὐρήθη ὅτι ἦτο Λευκὸς

Ελέφας διά την Αγγλίαν ἐρ' οὐ ἐπιτρέπεται να φορτώσῃ τὰ μέγιστα σχεδὸν καὶ ἀδικώτατα φορολογικὰ βάρη.

Τὸ φιλελεύθερον ὑπουργεῖον τοῦ Γλάδστοντος παρεχώρησεν εἰς τὴν νῆσον τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον μετὰ περιορισμένων μὲν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν ἀλλ' ἱκανῶν διὰ νοήμονας καὶ ρέκτας ἄνδρας νὰ καταστήσῃ τὸ Νομοθετικὸν τοῦτο σῶμα σπουδαῖον πολιτικὸν παράγοντα ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἰσχυρὸν ἀμυντικὸν ὄπλον κατὰ τῶν ὑπὸ τῆς ξηνοκρατίας διαπραττουμένων κατὰ τῆς χώρας ἀδικημάτων.

Κατὰ τὰ πρώτα ἔτη ἐκδηλοῦνται εὐδαίμωνες τινε ἐνέργεια παρὰ τῶν αἰρετῶν βουλευτῶν καὶ ὁρμὴ πρὸς δράσιν ἐπωφελεῖ εἰς τὴν χώραν, ἥτις ὁμοῦς ταχέως χαλαροῦνται καὶ σχεδὸν ἐκλείπει. Ὅτε ἐξησθένθησαν αἱ πρώται ἀγαθὰ ἐντυπώσεις παρὰ τῶν λαῶν ἐκ τῆς παρεχώρησεως τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἐματαιώθησαν αἱ ἐν ἀρχῇ στηριχθεῖσαι ἐλπίδες τοῦ ἐπὶ τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίου τότε προήλθεν εἰς μέσον ἡ δημαγωγία παρ' ἀνθρώπων ἀέργων καὶ τὴν δημαγωγίαν ποιουμένων βιοποριστικῶν ἐπιτήδευμα.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐκπόρθησις θέσεως χάριν τοῦ μισθοῦ καὶ κατεσκευαστοῦ καὶ διεδόθητο παρὰ τῶν λαῶν οἱ μέχρι τότε ἐν τοῖς πραγμασίαις ὡς καταχρώμενοι καὶ καταπροδιδόντες τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου εἰς τοὺς κρατοῦντας, καὶ διὰ τοιούτων ὄρων κατωρθώσαν νὰ κατισχύσωσι καὶ νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον. Τότε ἐπηλήθευσε τὸ ἑλληνικὸν ἀπόφθεγμα «ἀρχὴ ἄνδρα δεικνύσει» διότι ἐκτοτε τὰ κυπριακά πράγματα βαίνουν ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χεῖρον.

Ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ ὑπερῆρμυτο σθεναρῶς τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ ὁ ἀειμνηστὸς Μητροπολίτης Κιτίου Κυπριανὸς ἐπισπώμενος τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν κρατούντων, εἶνε δὲ ἀτύχημα διὰ τὸν τόπον εἶνε ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δράσεώς του ἀπεβίωσε καὶ παρεσχέθη καιρὸς ὅπως φυῶσι καινὰ καὶ ὀλέθρια βότανα ἐν τῷ πολιτικῷ ἀγρῷ τῆς νήσου. Ἡ περισκεμμένη καὶ σθεναρὰ ἄμυνα ὑπὲρ τοῦ τόπου ἐξετράπη μετὰ τοῦτο εἰς ἐλλεινὴν δημαγωγίαν καὶ ὁ πρὸς τὴν ξηνοκρατίαν ἀνταγωνισμὸς προσέλαβε χαρακτηριστὰ προσωπικὴν κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἰδίου προσωπικοῦ τῆς Κυβερνητικῆς ὑπηρεσίας. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν τῶν ἀνωτέρων Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων ἐθεραπεύοντο προσωπικὰ μόνον κατ' αὐτῶν ἀτιπάρθαι, καὶ μίσση ὑπὸ τῶν νεοεὐκτων καὶ καινοφανῶν πολιτικῶν (sic), διότι ὡς εἶχον καὶ ἔχουσιν ἐπὶ τὰ πράγματα πᾶσα μισθῶν ἐλάττωσις εἶνε ὠφέλιμα τοῦ Ἀγγλικοῦ Θησαυροφυλακίου καὶ οὐχὶ τῆς Κύπρου. Εἰς τὸν ἀχαρὶν καὶ ἐπιζήμιον τοῦτον ἀγῶνα καθηναλώθησαν καὶ δυνάμεις καὶ χρόνος πολυτίμοι, τὰ τῆς Κύπρου δὲ ἐτράπησαν τὴν χεῖριστὴν ὁδόν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν ἐπανηλειμμένως καὶ ἐπιμόνως ὑπέδειξε διὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰ αἰρετὰ μέλη ὅτι ἡ ζητούμενη ἐλάττωσις τῶν μισθῶν ἐνῶ οὐδεμίαν πραγματικὴν ὠφέλειαν παρέχει εἰς τὴν νῆσον, θὰ διαχεράνη καὶ τὴν ἀγαθὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν διαίτησιν ταύτης. Παρὰ τὴν ἀναμφισβήτητον ταύτην ἀλήθειαν, ἢ ἐγνω ἤδη περισσῶς ὁ

τόπος, οἱ δημαγωγοὶ ἐπέμειναν καὶ κατωρθώσαν νὰ ἐξηκονομήσωσιν ἱκανῶν γρήμα ὑπὲρ . . . τοῦ Ἀγγλικοῦ Θησαυροφυλακίου.

Ἡ ἐπιτυχία αὕτη ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συστηματικὴν παρεκκλίωσιν τῶν ἰθαγενῶν εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν προτίμησιν ξένων στοιχείων ἥτις ἀπέβη ἔκτοτε σχεδὸν ἐξῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσει, προήλθε δ' ἐκ ταύτης μίσος προσωπικὸν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν λαοῦ, καὶ ὁ τῶς ἀδόλος καὶ ἀξιοπρεπῆς ἀγῶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς νήσου προσέλαβε χαρακτηριστικὴν καὶ εὐτελοῦς δημαγωγίας.

Αἱ διαμαρτυρίαι ἐν τῷ Νομοθετικῷ ἦσαν φωνὴ βοῶντων ἐν ἐρήμῳ καὶ συνετρίβοντο κατὰ τοῦ χάλυδος τῆς βρετανικῆς ἀδιαφορίας ἢ καὶ τοῦ ψυχροῦ ἀλλ' ἀνευδρότου πείσματος τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ἔπειροι κυβερνήται τῆς νήσου προέβλεπον ὅτι ταχέως ἡ δημαγωγία θὰ ἐκάμπετο καὶ οἱ δημαγωγοὶ ἐκείνοι ὑπεδύοντο τὸ πρόσωπον τοῦ «Ραμπαζᾶ» προσφάτου τότε πολιτικῆς κωμῶδιαι τοῦ Σαρδου.

Αἱ ὕψηλα ἰδέαι καὶ τὰ μεγάλα φρονήματα παραμένουσιν ὕψιχες καὶ ἀκαμπτοὶ ἐπὶ αἰῶνας καταστάσαι πάντοτε εἰς τὴν νῆσον, ἐνῶ ταπεινοὶ ὑστερολογισμοὶ καὶ ταπεινότεροι προσωπικοὶ ὑπολογισμοὶ ταχέως ἐνδίδουσιν καὶ ὑποδουλοῦνται.

Πάντες ἤδη γνωρίζομεν τὸ ἀπαίσιον καὶ πρόσφατον παρελθόν, οὕτως ἀκεραία καὶ ἀμείριστον εὐθύνην ὑπέχει ἡ καθιερωθεῖσα πολιτικὴ τῆς κομματικῆς καὶ προσωπικῆς συναλλαγῆς ἥτις ἐματικώσε καὶ τὰς μάλλον ἐντόνους ἐνεργείας καὶ τὰς μάλιστα ἀγαθὰς προθέσεις ἀνδρῶν τοῦ τόπου, αἵτινες προσέκρουον εἰς τὴν παρεχομένην συνδρομὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν παρὰ στοιχείων ἰθαγενῶν.

Ἐκ τούτου αἱ ἀστυνομικαὶ ὑπερβάσεις κατὰ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ ἀξιοπρεπειᾶς τῶν φορολογουμένων, καὶ αἱ αὐθαίρεσις τῶν εἰσπρακτῶν ὅτινες καθίσταντο μάλιστα τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν, τὰ φορολογικὰ βάρη οὐδεμίαν ὕψισταντο ἀνακούρσιον βαρύτερα καὶ ἐπαχθέστερα καθίστάμενα διὰ τῆς ἀσθηρῆς καὶ σκληρῆς εἰσπράξεως αὐτῶν.

Κατὰ τῆς ἀπορρήτου ταύτης καταστάσεως, ἢ ἐδημιούργησεν ἐν τῇ νήσῳ ἡ ἐλλεινοτέρα δημαγωγία καὶ ὁ ταπεινότερος προσωπικὸς ὑστερολογισμὸς ἔδει νὰ νένηται γενικὴ ἐξέγερσις καὶ πραγματικὴ ἐπανάστασις, καὶ αὕτη ἐγένετο κατὰ τὰς πρὸ μῆος πενταετίας βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Τὰ δάση ἀπέβησαν ἀρπαγῆ ἀπορρήτου καταπίεσεως καὶ ἀδικίας καὶ πᾶς διοικητικὸς κλάδος ἐγένετο χάλκειον δίωγμα καὶ ἀδικίας κατὰ τῶν κατοίκων. Ἡ Παίδεια παρήκωνίσθη εἰς ὀχθρὸν ὀχθρὸν καὶ ἐπὶ τῆς ἡλικίας ἐγένετο αὕτη ἀντικείμενον δίωγμα ὃ στυγρῶς κατεπίβουλε κατὰ τοῦ ἑθνικοῦ προνήματος καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς τοῦ λαοῦ.

ΑΞΙΟΜΙΜΗΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι τοῦ ἰδίου χεῖρας φύλλον δημοσιεύσαμεν τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου τεσσαρῶν ὄλων ἐτῶν πρὸς γνήσιον τῶν τε ἐνοριτῶν καὶ τοῦ λοιποῦ ὀρθοδόξου κεινοῦ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Μετὰ μερί-

μης εὐσεβοῦς καὶ μετὰ πολλῆς δεξιότητος διαχειρισμένη τὰ τοῦ εὐαγῶς τούτου κεινοῦ ἡ ἀξιότιμος Ἐπιτροπεία τὸ μὲν προσωπικὸν αὐτοῦ ἔχει κατηρητισμένον ἐξ ἐγγάμων καὶ ἐγγραμμάτων ἐφημερίαν ἀξίῳ πάντος σεβασμοῦ καὶ ἐξ ἱεροψαλτῶν καλλιφρονῶν καὶ μουσικῶς μεμορφωμένων, τὰ δὲ οικονομικὰ τοῦ ναοῦ προάγει σταθερῶς εἰς ἀκμῇ προβαίνουσα εἰς πράξεις ὑπὲρ τοῦ ναοῦ ὑπὸ ἰδίαν προσωπικὴν εὐθύνην. Οὕτως ἐξεποίησε κτήμα τι ἐν Κυθρίᾳ ἀντὶ 250 λιρῶν ἐξ οὗ ἀπελάμβανεν 8 λίρας ἐτησίως καὶ τὸ ἀντίτιμον ἐκτοκίζουσα ἀπολαμβάνει ἴσην περί τὰς 20 λίρας ἐτησίως. Προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν κτημάτων ἐν Λευκωσίᾳ τοῦ Γεωρ. Παζζίνου, ἀντὶ 630 λιρῶν συμπληρώσαντα τὸ ἐλλείπον πρὸς διὰ προσωπικῆς ἐγγυήσεως ἐξεμίσησε δὲ τοῦτο ἀντὶ τεσσαρᾶκοντα λιρῶν ἐτησίως. Ἀπὸ τοῦ ἀπαισίου ἐτους 1897, καθάρσιον ἐν τῷ ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου ἡ περιφορὰ ἐθνικοῦ δίσκου

καθ' ἐκάστην Κυριακὴν, σύστημα ὑπερ ἐγένετο δεκτὸν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Ναοὺς μετὰ τὴν σύστασιν τῶν Ταμείων τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ Ἐθν. Στόλου τῷ 1904, καὶ δι' αὐτοῦ ἠδυνήθη ὁ μικρὸς οὗτος ναὸς πρὸς 20 λίρας ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ Στόλου καὶ σηματοῦτικὸν ἠδὲ ποσὸν ἔχει εἰσῆμα ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Σημειώτεον ὅτι ὁ ναὸς οὗτος ἔχει διακεκομμένην πᾶσαι σχέσιν πρὸς τὴν χεῖρευσαν Ἀρχιεπισκοπὴν, μὴ ἀναγνωρίζουσα τὴν ὁμονύμου ἐνορίας καὶ τῆς Ἐπιτροπείας αὐτοῦ ὡς νόμιμον καὶ κανονικὴν τὴν ὁμάδα τῶν κληρῶν, τῶν ἀντιποικουμένων δικαιοπραττικῶν ἰ. Συνοδῶν. Ἐν σταθερῇ προόδῳ καὶ βελτιώσει βαίνει ὡσούτως ἕτερος ναὸς ὁ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ, ἠπέρου καὶ οὗτος μετὰ πάσης τῆς ὁμονύμου ἐνορίας τὴν καλογηρικὴν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ ὁμάδῃ. Ἡ ἐπὶ κτημασύνῃ τῶν ναῶν τούτων ἀνεξάρτητος καὶ ἀσχετὰ πρὸς τὴν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καλογηρ. ὁμάδα καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν προάγει καὶ βελτιοῦται ἀσταθερῶς.

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις αὐτῆς ταύτης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶνε οἰκτρά καὶ ἐμτρεῖς ἀνησυχίας εἰς τὸ φιλόπολι καὶ εὐσεβὲς κοινόν, διότι ἐνῶ αἱ ἀναγκαῖαι δαπάναι τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς περιορίσθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον αἱ δὲ φιλανθρωπικαὶ χορηγίαι τῆς σχεδὸν κατηργήθησαν καὶ οὐδεμίαν παρέχεται ξενία εἰς οὐδένα, ἀπὸ τῶν κτημάτων μόνον αὐτῆς πρόσδοσι, ἀνερχομένη εἰς 2,500 περίπου λίρας, δὲν φαίνονται οὐδαμῶς. Τὴν αὐτὴν ἀνησυχίαν προσεβίβη ἡ διαχείρισις τοῦ εἰσποροῦ ἱ. ναοῦ τῆς Φανερωμένης, οἷτις τὴν νόμιμον Ἐπιτροπείαν διέλυσε ὁ θάνατος τῶν πλείστων μελῶν αὐτῆς, διαχειρίζονται δὲ αὐτὴν ἄνθρωποι ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διορισθέντες ἐναντίον τῶν ἰσχυρῶν κοινωτικῶν κινουμένων. Αἱ πρόσδοσι τοῦ ναοῦ τούτου ἀνέρχονται εἰς 1500 περίπου λίρας ἐτησίως. Οἱ ἐνορίται καὶ τὸ ἄλλο ὀρθοδόξου κοινόν οὐδεὶν γινώσκει τοῦ καὶ πῶς διατίθενται αἱ μεγάλα αὐταὶ πρόσδοσι παρὰ τοῦτοι, διότι ἡ τε Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ὁ ἱ. Ἱερός Ναὸς Φανερωμένης παρέλειπον ἀπο πλοῦ καὶ παρῆσαν εὐθὺς πρὸς τὸ κοινόν εἴτε προφορικῶς εἴτε διὰ δημοσιεύσεως τῶν ἐτησίων ἰσολογισμῶν αὐτῶν.

Τὸ τῷ ἱ. Ναῷ Χρυσολιτωσίῃ διαχειρίζεται ἐπὶ ἑκάστῃ ἐπιτροπείᾳ ἐκ πολιτῶν ἀνεκτικῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν μαρτυρίαν, ὅτινες ἠρώθησαν τὰ σχεδὸν ἀκαταστρέψιμα οἰκονομικὰ τοῦ ναοῦ τούτου ἐφοβλήθησαν πολλὰ χρεὴν αὐτοῦ καὶ διὰ συνετῆς διαχειρίσεως ἀξήσαντες τὰς προσόδους τοῦ ἵντε μνημοσύνης καὶ περισσεύμα 300 λιρῶν ὑπὲρ καὶ ἐξέτασαν. Πρὸ ὀκτώ περίπου μηνῶν ἀπέχεθησαν οἱ χορηγοὶ οὗτοι πολῖται μὴ ὑπομνοῦντες περὶ-

τέρω τὰς ἐνοχλήσεις καὶ τὰ σκανδαλῶδη ἀντιπροκείμενα παραίτησι τινε τῆς ἐνορίας ἐπιδιώκοντες τὴν παράδοσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ναοῦ τούτου εἰς ἄλλας χεῖρας.

Ἐκτοτε ἡ διαχείρισις ἀνετίθη εἰς πρόσωπα φίλους διανεμέμενα πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ καλογηρικῶν ὁμάδα. Ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης προσελήθη δευτέρος ἐφημερίως, ἐπαλήθη εἰς ἀρχαιοκαπηλοῦς ἐν ἀρχαίῳ χρυσοποιεῖον ἐπιγονάτιον, ὑπερῆ προκίτοχος Ἐπιτροπεία εἶχεν ἀναρτήσι ὡς κερμῆλιον ἐπὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου θέσασα τοῦτο ἐν πλειασίῳ, καὶ 3—4 ἀρχαίῳ βυζαντινῶν πιθαῶς εἰκόνας. Εὐτυχῶς δυνάμει τοῦ νέου Νόμου περὶ προστασίας τῶν ἀρχαιοτήτων αἱ εἰκόνας ἐκράτηθησαν ἐν τῷ τελωνεῖῳ Λίρακος ὡς ἀρχαῖοι ἔργα καὶ οἱ ἀγοραστῆται τούτων ἀπέδωκαν αὐτὰς εἰς τὸν ναὸν τούτου ἀναλαβόντες τὸ εὐτελες ἀντίτιμον ὑπερ εἶχον δώσει.

Ὁ ναὸς τῆς Χρυσολιτωσίῃ εἶνε ὁ ἀρχαιότατος τῶν ἐν Λευκωσίᾳ, βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, καὶ ἐπικρατεῖ παρὰ δόσει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ὅτι ἐπὶ σκευὴ καὶ εἰκόνας τῆς Ἀγ. Σοφίας μικρὸν πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Λευκωσίας καὶ κατ' αὐτὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων μετακομίσθησαν εἰς αὐτὸν καὶ ἐφυλάχθησαν, πολλὰ δὲ καθήλα καὶ κηροστάται ἀργυροὶ ἐχονομήθησαν εἰς ἀργυροὺς καὶ ἐδόθησαν πρὸς ἐξέλεωσιν τῶν τυράνων ἐν καιρῷ διωγμῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἱ. κλήρου καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς. Ἡδὴ δὲ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης ἐκποιοῦνται εἰς ἀρχαιοκαπηλοῦς τὰ πεινρὰ λείψανα, ἅτινα διὰ τοσούτων αἰῶνων διεφύλαξεν ἡ εὐσεβία τῶν χριστιανῶν. Πληροφόρα οὐδεμίαν πρὸς τοῦτοι ὅτι ἡ βία αὐτῆς Ἐπιτροπεία μελετᾷ τὴν ἐκ θεμελίῳ ἀνακομιδῆσιν τοῦ ἀρχαίου τούτου βυζαντινοῦ μνημεῖου ἐπὶ τῇ προφάσει ἐπεκτάσεως αὐτοῦ καὶ ἐξ ἔσων ἐπράξε κατὰ τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα φαίνεται ὅτι εἶναι νὰ πρᾶξῃ καὶ εἰς τὴν καταστροφὴν ἱεροῦ καὶ ἀρχαίου βυζαντινοῦ μνημεῖου ἀν μὴ κωλυθῇ ἄλλοθεν.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα καταδεικνύουσιν ὅτι εἶνε ὑπερτίμη ἀνάγκη ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς διαχείρισιν ἱερῶν ἱδρυμάτων καὶ κτημάτων, ἥτις καὶ οἰκονομικῶς ζημιῶν μεγάλας τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τὴν ἄλλην κοινωτικὴν κτημοσύνην καὶ θέτει ἐν κινδύνῳ αὐτὰ τὰ ἐπὶ κερμῆλι καὶ τὰ ἀρχαῖα βυζαντινὰ μνημεῖα.

Πρὸς καθυσχύσει τοῦ καινοῦ ἀς μιηθῶσι τοῦλάχιστον τὸ ἀξιομίμητον παράδειγμα τῆς ἐπιτροπείας Ἀγ. Ἀντωνίου ἵνα μάθῃ πῶς ἔχει ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις μεγάλης κοινωτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ πῶς διατίθενται αἱ μεγάλα πρόσδοσι.

Ἡ δικαστικὴ ὁδοῦ ἐνδεικνύεται ὑπὸ τῆς ἀναγκῆς ταύτης, καὶ πρὸς ταῦτο προσηγήθη ὁ παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀρχιμανδρίτης κ. Φιλόθεος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν τῇ ὑποθεσίᾳ τῶν Σχολείων. Ἡ ἐθνικὴ μερίς ἐν τῇ μερίπῃ τῆς ὅπως προστατεῖσθ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κοινωτικὴν περιουσίαν καθήκον ἔχει νὰ μὴ φεισθῇ κόπων καὶ θυσιῶν λαμβάνουσα τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα δικαστικὰ καὶ ἐξωδικὰ μέτρα.

ΕΥΣΕΒΗΣ ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ

Τῇ προπροκαρλήσῃ Τετάρτῃ ἐν τῷ χωρίῳ Βαζαντινῶν κατετίθη παρὰ τοῦ πρωθυερέως, παρισταμένης ἀπάσης τῆς κοινότητος ἐθεμέλιος λίθος τοῦ ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ἀνεγειρομένου δαπάναις τοῦ εἰσέβου καὶ φιλοπάτριδος ἐν Ἀχαρῶν ἐμποροῦ κ. Μ. Τσοζολακίδου. Ὁ κἀλιττος παρὰ τῇ κοινότητι διδάκτωλος κ. Γ. Χριστιδῆς μετὰ τὸν ἀνισαμὸν εἶπε κατάλληλον λόγον θέμα

λαβὼν τὸ εὐαγγελικὸν ῥῆμα «Καὶ σὺ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρῳ οἰκοδομήσω τὴν Ἐκκλησίαν μου καὶ πάντα τὰ ἔθνη οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς».

Ὁ κ. Μ. Τσοζολακίδης καὶ ὑπὲρ τῆς μνημόσυνης τῶν τέκνων τῆς γενεθλίου κώμης τοῦ ἐπισημῆτος πολλῶς βελτιώσας τὰ τοῦ Σχολείου ἐν αὐτῇ, ἐρ' ὃ ἡ κοινότης περιβάλλει τοῦτον δι' ἀρκῆς ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ μίγαν εὐεργέτην ἀνομιολογοῦσα.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΚΑΚΟΤΡΟΠΟΔΙΚΕΙΟΝ ἀνεεδιόσαν τὴν π. Τρίτην καὶ Τετάρτην ἐξεδίκασε τὰς ἐπομένους ὑποθέσεις:

Τὸν Μουσταφᾶ Τσαοῦ, Ἀλλῆε Παλακίου κατηγοροῦμένου ἐπὶ ἀσέμῳ ἐπιθέσει καὶ ἐπὶ ἐκφοβισμῷ διὰ μαχαίρας κατεδίκασε διὰ μὲν τὴν πρώτην κατηγορίαν εἰς ἕως ἔτους φυλάκισιν, διὰ δὲ τὴν δευτέραν εἰς ἐξάμηρον φυλάκισιν συγχωνευομένην εἰς τὴν πρώτην.

Τὸν Κωνσταντῖνον Χ. Τσοῦλη ἐξ Ἀγ. Μαρίνης Ζυλγιάτου κατηγοροῦμένου ἐπὶ φόβῳ ἠθώσσε.

Τὸν Μουσταφᾶ Γεωργῆ ἐκ Καπόδι κατηγοροῦμένου ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ κατεδίκασε εἰς δεκαπενταετὴ ἐρετήν.

ΑΓΩΓΑΙ. Μεθαύριον Δευτέρας γενήσεται ἡ εἰσήγησις (issus) τῆς ἀγωγῆς τῶν κ. κ. Α. Θεοδότου, Ἀχ. Κυριακίδου, Ἀρ. Φοινιώως καὶ Χ. Μαραβέτου κατὰ τῶν κ. κ. Πασχ. Κωνσταντινίδου, Ἀγ. Ἀριέμη, Ἀχ. Διασίδου καὶ Χριστοδ. Μιχαηλίδου ὅπως μὴ ἐπεμβαίνουσιν εἰς τὰ καθήκοντα Ἐπαρχ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς μὴ ταχύντες τῆς ἰομίμου πλειοψηφίας.

Ἡ 9 καὶ ἡ 10 Ἰουλίου (ν. ἡ.) ὠρίσθησαν πρὸς ἀκρίασιν τῆς ἀγωγῆς τῶν κ. κ. Α. Θεοδότου, Α. Φοινιώως, Ν. Δέρβη, Ε. Γλυκὸ καὶ Κ. Σ. Δοξίδου κατὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Φιλοθέου ὅπως διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως κηρυχθῇ ἄκυρος ἡ ἐκθεσίς του διότι αὐτὴ ἀναφέρει κενυμένα ἀναλήθη, καὶ διότι ὁ ἐναγομένος ἀναιμοσύνην δικαιοματ' ἀντιπροσώπου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἅτινα δὲν ἀνήκουσι πρὸς αὐτὸν.

ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΑΓΩΓΗ. Σκέψις γίνεται ὅπως κινήθῃ ἀρμοδίως ἀγωγή κατὰ ὁμάδος κληρικῶν ἀντιποικουμένων ἔργα Διοικούσης ἱ. Συνοδῶν ὅπως μὴ ἐπεμβαίνῃ αὐτὴ εἰς ταῦτα, νὰ ζητηθῶσι δὲ δόξαι τῆς διαχειρίσεως τῶν προσόδων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου καὶ ἡ ἐξασφάλισις αὐτῶν.

ΑΔΕΙΑ ἐπὶ ἐγγυήσει 300 λιρῶν ἐδόθη παρὰ τοῦ Ἐφετερίου πρὸς τὸν Ἀρχιμανδρίτην κ. Φιλόθεον καὶ λοιποῦς ὅπως ἐκκαλέσωνται τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετερίου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν Σχολείων Λευκωσίας εἰς τὸ Ἰδιαιτερον Συμβούλιον ἐν Λουδίῳ.

Ἡ προθεσμία τῆς ἐθέσεως ταύτης διαρκεῖ ἐξ ἡμέρας καθ' ὅτι δύνανται οἱ ἐθέσειοντες νὰ πείθωσι τοὺς φίλους αὐτῶν ὅτι ἐγένετο, γίνεσθαι ἢ θὰ γένηται αὐτὴ πρὸς ἡσυχίαν ταυ.

ΑΦΙΞΕΙΣ διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πλοῦ «Εἰρήνη» ἀφίκοντο ὁ κ. Χρυσόστομος ἱ. Εὐαγγελελλίδης ἐξ Ἑλλάδος, ὁ Διονύσιος κ. Ζήνων ἱ. Ζηλιώτης ἐξ Ἀγγλίας καὶ ὁ ὀδοῦντατρος κ. Ν. Τρομπέτας ἐκ Τσερβίτης.

ΘΕΡΕΤΡΟΝ Ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀομοσύνης καὶ τὸ ἄλλο προσωπικὸν τῆς Κυβερνήσεως θί μεταβῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου θέρετρον τῇ 6ῃ Ἰουλίου (ν. ἡ.)

Ο.Τ.Π προτῆκα τὸ Κοινὸν ν' ἀναγνώσῃ ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ δύνανται νὰ ἐκφρασθῇ μόνον δι' εὐρυτάτης κηλίδος

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Όροι συνδρομής.

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική.

Table with subscription rates: Ετησία εν Κύπρω Σελ. 10, Εξαμηνος 5, Ετησία εν τῷ ἔξωτερον 12, Εξαμηνος 7.

Οι λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα», μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ «Ζήτων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν υποχρεωτικὴν.

Ετησίαν εν Κύπρω Σελ. 14, Εξαμηνος 8, Ετησία εν τῷ ἔξωτερον 16, Εξαμηνος 9.

Αἱ τιμαὶ καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὀρίζονται δι' ἰδιαίτερας συμφωνίας.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ

ΤΟΥΡΚΙΑ

Τὰ οικονομικά.

Οἱ πρόβεισι τῶν δυναμῶν ἐπέδωκαν ταῦτόσημον διακρίνωσιν πρὸς τὴν Πύλιν παραδεχόμενοι κατ' ἀρχὴν τὴν κατὰ 3% αὔξησιν τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν.

ΣΕΡΒΙΑ

Οἱ βασιλοκτόνοι.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας ἐξέδωκεν Οὐκάζιον θέτον εἰς ἀποστρατεῖαν τοὺς παρῖους ἐνόχους ἐν τῇ δουλοφονίᾳ τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου.

ΙΤΑΛΙΑ

Τὸ νέον ὑπουργεῖον ἐν Ἰταλίᾳ ἀπετελέσθη ὡς ἑξῆς:

- Γιολίττη, Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.
Τιττόνη, τῶν Ἐξωτερικῶν.
Γκάλλο, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Δημ. Ἔργων.
Ματζοράνα, τοῦ Ἐπαινευμένου.

Κόκκο Ὀρτου, τῆς Γεωργίας.
Στάνξερ, τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγραφείων.

Αἱ ἔφοροι τῶν ἐγκαινίων τῆς Σάραγγοσ τοῦ Σιμπλὸν ἐπανηγουρίσθησαν ἐν Μεδιολάω δια τῆς ἀφίξεως τῆς πρώτης ἀμαξοστοιχίας ἐκ Brigue, ἧς ἐπέδαινετο Πρόεδρος τῆς Ἑλβετικῆς Συμπολιτείας καὶ τὰ ἐπίσημα πρόσωπα καὶ οἱ δημοσιογράφοι πάντων τῶν προσκεκλημένων ἐθνῶν.

Ὁ Πάπας Ιερουζολησὲν ἐν τέλει καθ' ἣν ἐκνήχθησαν ἅγιοι δεκαεὶς Κορμηλιῖδες μοναχοὶ αἵτινες εὗρον τὸν τάφον ἐν Κορμηλίᾳ τὸν Ἰωάννου τοῦ 1791 ἐπὶ τῆς Τροπονοσταίας.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Οἱ γάμοι τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου μετὰ τῆς Πριγκίπισσας Ἰνα.

Τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῶν γάμων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πέμπτη 18)31. Ἡ Πριγκίπισσα Βικτώρια (ἄλλως Ἰνα) ἐλαύνει ἐκ τοῦ ἀνακτόρου Ἐλ—Πάρδο, ἀλλάσσει περιβολὴν αὐτὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς, εἰς δύο διακεκριμένας ποιητὰς ἐλαύνουσιν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Ἰερωνύμου. Τῆ 11 30 π. μ. οἱ γάμοι.

Τῆ 11 30 μ. μ. ἐπάνοδος εἰς τὸ Ἀνακτόρον. Τὴν ἐσπέρα γενικὴ φωταγώγησις καὶ πυροτεχνήματα. Παρασκευὴ 19)1 Ἰουνίου.—Συμπόσιον πρὸς τοὺς Πρίγκιπας, Πρόεδροι καὶ ἐκτάκτους ἀπεσταλμένους, συνοδευόμενον μετὰ Διπλωματικῆς δεξιώσεως.

Σάββατον 20)2 Ἰουνίου.—Μετὰ μεσημβρίαν, ἐπίσημοι Ταυρομαχίαι. Ἐσπέρα χορὸς ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ.

Κυριακὴ 21)3 Ἰουνίου.—Ἐπίσημος λειτουργία ἐν τῷ παρεκκλήσιῳ τῶν Ἀνακτόρων. Ἐσπέρα πανηγυρικὴ παράστασις ἐν τῷ Βασιλικῷ θεάτρῳ.

Δευτέρα 22)4 Ἰουνίου.—Μεγάλῃ στρατιωτικῇ ἐπιθεώρησις. Ὁρχηστρικὴ συναυλία ἐν τῇ Πλατεῖᾳ Τόρος. Χορευτικὴ τελομένη ὑπὸ τῆς Δουκίσσης—Δηρῶν—Νοῦνεζ.

Τρίτη 23)5 Ἰουνίου.—Ἐσπέρα Νυκτερινὴ μεγάλη στρατιωτικὴ ἀποχώρησις πρὸ τῶν Ἀνακτόρων.

Τετάρτη 24)6 Ἰουνίου.—Ἀνθοβολία. Συμπόσιον ἐν τοῖς Ἀνακτόροις πρὸς τὰς Ἰσπανικὰς ἀρχάς.

Πέμπτη 25)7 Ἰουνίου.—Συμπόσιον εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

Παρασκευὴ 26)8 Ἰουνίου.—Μετὰ μεσημβρίαν, Ἰπποδρόχον ἐν τοῖς Ἀνακτόροις. Ἐσπέρα, χορὸς ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ.

Εἰς τὸ ἀνωθι πρόγραμμα οἱ ἀναρχικοὶ προσέθηκαν τὴν ἐκρηξίν μιᾶς βομβας, ἡτις ἐρρίφθη ἀπὸ τοῦ τρίτου ὄρφου οἰκίας τινὸς περιεπιγμένη ἐν ἀνωδοσίῳ. Ἡ βόμβα ἐξεργράφη μεταξὺ τοῦ πρώτου ζεύγους τῶν Ἰππων καὶ τῆς ἀμάξης φονεύσα τούτους, εὐγενεῖς τινὸς καὶ τινὸς στρατιώτου οὐδαμῶς δὲ βλάβασα οὓς νεονύμφους βασιλεῖς.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἡ ΔΕΥΚΩΣΙΑ, 34 ΑΓΟΡΑ ΚΥΚΚΟΥ 34

Ἐρωδιασμένον διὰ καινουργῶν καὶ κομψῶν τυπογραμ. χαρακτηρῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν μετὰ φιλοκαλίας, εὐθηνίας, ταχύτητος, ἀκριβείας, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, Ἀγγλικῇ, Γαλλικῇ καὶ Ἰταλικῇ γλώσσῃ.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1900 μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1904.

Table with financial data: Εισπραξεις, Πληρωμαί, Ὀλικόν. Total: 110158.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΣΤΝΑΚΤΕΑ

ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1900 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1904.

Table with financial data: Δουναί, Λαβεῖν, Ὀλικόν. Total: 464.16.1/2.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1900 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1904.

Table with financial data: Ἐνεργητικόν, Παθητικόν, Ὀλικόν. Total: 198191.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐλευθεριδῆς χρηματάρχης. Γεωργιάδης ἐμπορορραπίτης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ἀρμόδιον τὴν τιμὴν νὰ καταστήσωμεν γνωστὴν τὴν ὑποφαινόμεναι ἐπιθεώρησις τῆν λεπτουργικὴν καὶ ἑυλογητικὴν ἐν Ἀθήναις πρὸς τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἐργασθεὶς εὐδοκίμως εἰς τὰ ἀριστὰ ἐπιτελεσθέντα καὶ ἑυλογητικὰ ἐργαστάσια Ἀθηνῶν, ἀναλαμβάνομεν τὴν κατασκευὴν τέμπλων, ἐπιπέδων παντοῦ εἴδους καὶ ρυθμοῦ.

ΒΕΡΙΝΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Ἡ ΔΑΔΗΘΟΣ, ἘΝ ΛΑΠΗΘΩ. Ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούσης Μαΐου ἔρχεται τὸν ἐργασίαν τοῦ νεοσύστατον ἐν Λαπίθῳ Ξενοδοχείον ὑπὸ τὴν ἐπιμελησίαν Ἡ ΛΑΠΗΘΟΣ, εἰς τὴν εὐκτατοὶν καὶ εὐρύχωρον καὶ εὐάερον οἰκίαν τοῦ κ. Κ. Ν. Χ. Παναροσευῶ, κειμένη πρὸς τὴν ἀγορὰν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Table with market prices: ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ, ΤΥΠΟΙΣ «ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ».